

[Chr. Madsen.]

en timeløn, som man fandt frem til, altså en konstrueret timeløn. Socialforskningsinstituttet er fremkommet med nogle beregninger, hvorefter man finder en ufaglært arbejders indkomst og derfra trækker skatter og andet og så på baggrund af dette beløb finder procenten. Kunne man ikke få den højtærede minister til at gå ind for det princip, at man, hver gang lovforslag af denne art fremsættes, brugte den almindelige statistik, som udgives, en statistik, hvor man har 3 satser, en årsfortjeneste for faglærte, en årsfortjeneste for ufaglærte og en årsfortjeneste for mænd i alt? På baggrund heraf kunne man i bemærkningerne til lovforslagene anføre, hvor store de foreslåede forhøjelser var i forhold til disse af statistisk departement offentliggjorte lønninger. Så var der i hvert fald mulighed for, at hele folketinget kunne følge med i, hvad der egentlig sker, og se, om man er nået op på de 40 pct., den dækningsprocent, man til en vis grad har forpligtet sig over for udlandet til at gennemføre. Så havde man i hvert fald et mål, man hver gang kunne sammenligne med, og hvor man kunne se, hvor langt vi egentlig var kommet med hensyn til pensionernes størrelse i forhold til, hvad der tjenes ude på arbejdspladserne.

Jeg tror, at hvis man foretager beregninger ud fra det statistiske materiale, man har, vil man se, at man i årene; der er gået, næsten ikke er kommet et skridt videre, uanset hvor mange tillæg man har føjet til pensionerne. Jeg tror, det ligger sådan, at hvis man sammenligner med en ufaglært arbejders årsindkomst, har pensionerne i øjeblikket i forhold hertil kun lige listet sig op over de 40 pct. Sådan var det også for en tre-fire år siden, da vi diskuterede lovforslag af samme karakter.

Nu ved jeg godt, at socialministeren vil sige, at man ikke kan finde frem til disse tal, sådan at man kan føre situationen op til den dag, da man diskuterer problemet her i tinget. Det kan ikke være helt rigtigt, for man kan godt føre årsfortjenester à jour, når vi har andre lovforslag til behandling, og det samme gælder beretninger fra f. eks. det økonomiske råd. Det økonomiske råd siger jo klart og tydeligt, at der vil komme en indkomststigning i året 1965 på 10-12

pct. Den sidste årsindkomst, vi har i vor statistik, er fra året 1964. Så er det vel let at finde ud af, hvor meget årsindkomsten bliver i 1965, og så vil det også være let at finde ud af, hvor meget den internationale dækningsprocent på mindst 40 vil komme til at give som pension.

Jeg efterlyser altså sådan nogle almindelige beregninger, for at vi her i folketinget kan se, hvor langt man er kommet, og i hvilket forhold pensionerne i virkeligheden står til de indtægter, der tjenes, om tillæggene er tilstrækkelige, eller om man ikke skal gå et betydeligt skridt videre.

Vi kan tilslutte os de foreliggende lovforslag og regner med, at vi i udvalget kan komme ind på disse beregninger, hvis den højtærede socialminister ikke er klar til at sige noget herom nu.

Iver Poulsen: De foreliggende lovforslag er jo udtryk for en forenkling, og er der noget, man i allerhøjeste grad trænger til inden for lovgivningen, så er det en forenkling. Alle disse mange forskellige tillæg på den ene facon og på den anden facon, som efterhånden løber på, betyder et meget stort administrationsbesvær.

Selv om jeg ved en tidligere lejlighed på de uafhængiges vegne udtalte nogen betænkelighed ved, at man på grund af forårets buketter begyndte at give kompensation til enkelte befolkningsgrupper, så kan de uafhængige alligevel sige, at de ser med velvilje på de fire foreliggende lovforslag.

Diderichsen: Disse lovforslag hører jo til de uundgåelige, da man allerede i foråret ved indførelsen af midlertidige tillæg bebudede, at tillæggene skulle indarbejdes i lovenes almindelige takster. At de er uundgåelige, betyder jo ikke, at de ikke er velsete af os; liberalt centrum går med overbevisning ind for disse forhøjelser af de forskellige ydelser til forsikrede og forsørgede. Man kunne måske føje til, at disse mange småændringer er ret irriterende også for den kommunale administration, og det ville jo være et betydeligt fremskridt, om man f. eks. gennem socialreformkommissionens arbejde kunne nå frem til et bedre reguleringssystem.

De smårettelser, der er tale om, betyder vel en 40 mill. kr. for staten i 1966-67